Vyhláška notářské komory v Praze.

Jeden notář žádal ministerstvo spravedlnosti — předloživ na svém prázdném dopisním papíře svůj úřední podpis s otiskem pečetí — aby uvedeny byly ve známost cizím zastupitelským úřadům. Ministerstvo výnosem ze dne 30. X. 1923 č. 1839 oznámilo, že nelze žádosti té vyhověti, poněvadž odporuje zákonným ustanovením o notářské legalisaci a zacházení notářskou pečetí. (§ 79 event. 33, 34 a 41 not. ř.)

Oznamujeme to naší veřejnosti notářské, aby se podobné případy neopakovaly.

II. místo notářské v Kolíně.

Ministerstvo spravedlnosti zřídilo výnosem ze dne 30. listopadu 1923 čís. 53.960 v základě § 9. not. ř. druhé místo notářské v Kolíně.

Podepsaná notářská komora vypisuje soutěž ku obsazení tohoto nově zřízeného II. místa notářského v Kolíně a i ku obsazení místa notářského, přeložením do Kolína v obvodu komorním se uprázdnivšího.

Žádosti, doklady ve smyslu výnosu min. sprav. z 31. X. 1887 č. 9172 opatřené, podány buďtež do 12. ledna 1924 včetně, předepsaným způsobem podepsané komoře.

Notářská komora v Praze,
dne 14. prosince 1923.

Přeložení.

Ministerstvo spravedlnosti sprostilo notáře Dra Jar. Heinitze v Praze míti úřední místnost na Revolučním nám. nebo v blízkosti Revoluční třídy, v Hybernské ulici nebo na Poříčí. Tím obsazeno jest notářské místo v Praze, uprázdněné úmrtím notáře Dra Karla Landy.

Jmenování.

Ministr spravedlnosti jmenoval kandidáta notářství Dra Karla Lepšíka v Chrudimi notářem ve Vodňanech.

Kandidát notářství

s menší praxí neb začátečník přijme se u notářství v Žamberku.

Zaniknutí spolku.

Spolek »Jednota notářů a kandidátů notářství v království Českém« zanikl následkem utvoření se »Spolku notářů československých«.

Jmění »Jednoty«, záležející z komunálních dlužních úpisů Zemské banky v Praze ve jmenovité hodnotě . . 1800 K —
a vkladních knížek spořitelních na . . . . . 2704 K 06
celkem . . . . . 4504 K 06
přechází dle § 13. odst. 2. stanov na »Podpůrný fond Dra Gustava Kreimla ku podporování chudých vdov a sirotků po notářích«, nalézající se ve správě notářské komory v Praze.

V Praze, dne 14. prosince 1914.

Dr. Adolf Němeček,
ministerský rada M. N. O.
jako jednatel

Dr. Karel Batěk,
president notářské komory
jako člen výboru

Jednoty notářů a kandidátů notářství v království Českém.

Knihy redakci zaslané.

Prof. Dr. Václav Hora: **»Československé civilní právo procesní.«** II. díl. Obsahuje zevrubné vylíčení řízení před soudy I. stolice při čemž sleduje též zřetel na notáře. Vyhražujeme si podati o znamenitém tomto spisu posudek budoucně, prozatím odporučujeme jej co nejvřeleji všem svým kolegům.

Antonín Hartmann, odborový přednosta: **»Advokátní a notářská sazba a soudní poplatky.«** Pod tímto titulem vydal tvůrce nové sazby advokátní a notářské pan odb. přednosta Hartmann zákony, zavádějící novou advokátní a notářskou sazbu jakož i český překlad zák. ze dne 15. září 1915 o soudních poplatcích a zák. čl. XXXXIII. 1914 a zák. ze dne 25. ledna 1922 platné na Slovensku. K sazbě připojen jest krátký historický vývoj odměňování úkonů advokátních a k sazbě notářské připojeno vylíčení vývoje sazeb notářských.

V tomto vylíčení zastává autor náhled, námi nesdílený, že zákon nepředpisuje, aby notářské komory byly slyšeny o určitém návrhu ministerském, zavádějícím novou sazbu, neboť pak by veškeré slyšení komor bylo ilusorní. Také nejsme toho náhledu, že z toho, že zákon nezapovídá úmluvy o nižší odměnu, lze dedukovati, že notář může žádati nižší odměnu, nežli sazební, neboť ne vše, co zákon nezapovídá, jest již dovoleno, zejména v tomto případě, kde se to příčí dobrým mravům a kolegialitě tak váženého stavu jako jest notářství. Také nemůžeme přisvědčiti tomu, že zástupci notářské komory domáhali se v roce 1921 po vydání advokátní sazby z 30. března 1921 opětného zvýšení, neboť tehdy stav náš domáhal se pouze specialisování jednotlivých položek, zejména při soudním komisařství, poněvadž soudy nepřisuzovaly tak, jak měly a naopak, stav náš navrhoval snížení sazby tím, že přijal paušalování projednání pozůstalostí při ceně do 5000 K.

Také nemůžeme přisvědčiti tomu, že bylo si stěžováno do osvědčování usnesení valných hromad a do autonomního tarifu.

Ve směru tom zavedla komora pražská příslušné vyšetřování jež ukázalo úplnou lichost vyskytnuvších se stížností a předložila ministerstvu obšírný elaborát, kterým dokázáno, že všechny tyto pověsti jsou právě jen pověstmi. Svaz českých bank uznával, že odměny námi požadované, jsou skutečně nízké a nebylo proto důvodu, aby odměna notářů za tato osvědčování byla pojata do sazby a to penízem tak nízkým, jako se stalo.

Spis vyšel nákladem čsl. Kompasu, Praha-Smíchov, Plzeňská tř. 79 a cena 28 K není vysoká.

Řeči Dra Frant. Lad. Riegra. Dr. Traub. Nákladem St. Kočího v Brně, cena 40 K. Spis ten jest doplněním a ukončením Kalouskem započatého díla i podává ucelený obraz řečnických výkonů Riegrových. V úvodu vylíčuje autor životopis Dra Riegra a podává zobrazení všech tehdejších poměrů politických a národních.

Nákladem zemědělského knihkupectví A. Neubert v Praze: Jos. D. Konrád: **»Druhá láska.«** Román. II. vydání. (Kč 18·—). A. S. M. Hutchinson: **»Když zima přichází«.** Román. Z angličiny přeložil Dr. Karel Koschin. (Kč 25·—.) Jos. Pakosta: **»Láska v Plyšovém divadle.«** Román. (Kč 10·—.) K. Piskoř: **»Román dvou sester.«** (Kč 18·—.)

VEŠKERÁ ODVĚTVÍ POJIŠŤOVACÍ

SLAVIA

VZÁJEMNĚ POJIŠŤOVACÍ BANKA
V PRAZE II.
HAVLÍČKOVO NÁMĚSTÍ Č. 978.